

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 6/2006 - 24 pàgines

Sessió ordinària del dia 19 de maig del 2006

El dia 19 de maig del 2006, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 18/2006, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni contra el dopatge obert a la signatura a Estrasburg el 16 de novembre de 1989.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pels consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, relativa a la creació de la Comissió de Legislatura de tipus Especial per a les polítiques d'igualtat, pels consellers generals que vulguin formar-ne part.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari

Socialdemòcrata, instant el Govern a què modifiqui el decret de data 7/12/2005 per tal d'incloure el dia 1 de maig, festa de treball, com un dia de festa de compliment obligatori, retribuït i no recuperable, i no traslladable a qualsevol altre dia.

8- Examen i aprovació, si escau, de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en relació amb l'Informe 1/2005 del Tribunal de Comptes corresponent a les despeses electorals relatives a les eleccions al Consell General celebrades el 24 d'abril del 2005.

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, encomanant al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè durant el període de sessions que s'ha iniciat el dia 1 de març de 2006, l'Estat andorrà figuri d'entre els estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció europea per a la prevenció del terrorisme.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Moció presentada pels M. I. Srs. Vicenç Alay Ferrer, Carles Blasi Vidal i Esteve López Montanya, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, menada de la pregunta relativa a la liquidació de comptes de Govern de l'exercici 2005, formulada en la sessió del Consell General del dia 27 d'abril del 2006.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
 M. I. Sr. Robert Call Masià
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
 M. I. Sra. Eva García Pastor
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
 M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Josep Maria Farré Naudi.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació i Formació Professional; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca, i Carles Font Rossell, Ministre d'Esports i Voluntariat.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. López per la seva lectura. Doncs començaríem pel punt número 1.

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

L'informe de la Comissió ha estat publicat en el Butlletí número 12/2006, del 12 d'abril.

Exposa l'informe el Sr. Francesc Rodríguez Rossa, nomenat ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

La Comissió Legislativa d'Interior va analitzar el dia 3 d'abril les esmenes relatives a la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. El text presentat a tramitació havia estat pres en consideració pels membres d'aquest Consell General en la sessió del 15 de desembre del 2005.

De les cinc esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata tres van ser aprovades per unanimitat i dues transaccionades i acceptades, també, per unanimitat.

El text que va ser finalment aprovat per la Comissió, com ha dit el Sr. síndic, va ser publicat al Butlletí del Consell General número 12/2006, del 12 d'abril darrer, i és el que avui se sotmet a la consideració dels presents.

El Sr. síndic general:

Moltes Gràcies per la seva intervenció.

Doncs, per part dels grups parlamentaris si hi ha alguna intervenció?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com va exposar el company Jaume Bartumeu en el moment en què es va sotmetre al Ple la presa en consideració del text, la modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, amb la finalitat d'adaptar la designació del seu president a les circumstàncies de funcionament del referit Tribunal, havia estat demanada en diferents ocasions

pels magistrats d'aquesta institució. Com que compartíem aquesta opinió sobre la necessitat de modificar la Llei, el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata també va manifestar, en aquell moment, el nostre acord amb el fons de la demanda i, per tant, el nostre suport a la iniciativa.

Per tant, les esmenes presentades pel nostre grup parlamentari no es referien al fons de la qüestió, sinó a la forma, i en concret a la manca d'adequació del text admès a tràmit amb les disposicions de l'*Acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de Llei*. Avui no ens referiríem a aquesta circumstància si no fos perquè constatem que, amb massa freqüència, tant els grups parlamentaris com el Govern deixem de complir les disposicions d'aquell Acord, aprovat fa més de quatre anys per unanimitat dels membres del Consell General. L'oblit d'algun dels paràmetres allí fixats en el moment de redactar una proposició o un projecte de Llei pot ser entès. Ara bé, l'omissió sistemàtica d'aquelles normes, -i l'exemple més recent el trobem en el Projecte de llei qualificada de residències passives, actualment en període de presentació d'esmenes-, és totalment injustificable.

Aprofitant, doncs, el comentari sobre les esmenes de la Llei que ens ocupa, demanem que les disposicions de l'Acord referit siguin tingudes en compte de forma sistemàtica, ja que no és tolerable que els membres del Consell haguem de passar més estona mirant la forma i fent esmenes al respecte, que no analitzant el fons dels continguts dels projectes que se'ns trameten per ser debatuts.

Sr. síndic, acabo confirmant el nostre suport al text de la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional aprovat per la Comissió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes Gràcies per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només unes paraules per recordar l'objecte d'aquesta Proposició de Llei que ja es va mencionar el passat quinze de desembre del 2005 quan es va prendre en consideració.

A més de derogar les disposicions primera, segona i tercera, la finalitat principal d'aquesta Proposició de

lleí és modificar la forma de nomenament del president.

La fórmula actual provoca que, cada vuit anys, el Tribunal Constitucional sigui presidit pel magistrat entrant sense experiència en el càrrec ni coneixement pràctic de la institució.

Això és així, perquè el primer president del Tribunal Constitucional va accedir al càrrec per sorteig, ja que en aquell moment tots eren nous, i no n'hi havia cap que tingués prèvia experiència en aquesta institució. En aquell moment no era possible una altra fórmula, i ho dic perquè tots els magistrats van accedir per primer cop al Tribunal.

El sistema que preveu la Llei avui sotmesa a votació, després de més de vuit anys de funcionament d'aquest Tribunal, és atribuir al magistrat entrant la vicepresidència del Tribunal i, transcorreguts dos anys, que aquest magistrat accedeixi a la presidència de forma que demanaria els dos anys que haurà tingut d'experiència sobre el funcionament del Tribunal, li permetran exercir amb més facilitat les funcions d'organització, de gestió i de representació atribuïdes al president.

Així mateix, aquesta Proposició de llei regula les vacants quan el president o el vicepresident es vegin obligats a cessar definitivament en llurs funcions abans de la finalització del seu mandat.

Pensem, doncs, que amb les modificacions introduïdes per aquesta Llei, es millorarà el funcionament i l'eficàcia del Tribunal Constitucional, i per això no hi ha dubte que hi donarem suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Doncs, entenen i a la vista de les intervencions, si no hi ha cap objecció, doncs, proposaria l'aprovació per assentiment de la Proposició de llei?

Doncs queda aprovada.

Passaríem al punt número 2.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 7/2006, del 23 de març, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria excusar l'absència del ministre Minoves que es troba en una reunió de ministres d'exters del Consell d'Europa a Estrasburg.

Com a resposta als esdeveniments abjectes ocorreguts durant la segona guerra mundial, i en especial la voluntat d'exterminació del poble jueu per part de les autoritats nazis, la protecció dels drets humans, mitjançant la creació d'instruments jurídics d'abast internacional, va conèixer un desenvolupament sense precedents. La creació de l'ONU i dels seus organismes especialitzats va permetre consagrar la protecció dels drets humans des d'una perspectiva universal. En aquest sentit, la declaració universal dels drets humans adoptada per l'Assemblea General de Nacions Unides, el 9 de desembre de 1948, i la qual està integrada en el nostre ordenament jurídic, en la Constitució, és l'instrument que assenta les bases substantives de l'activitat de les Nacions Unides en matèria de drets humans.

A partir d'aquest marc de referència, on es considera l'individu de forma genèrica i els drets humans de manera global, s'han elaborat un nombre important de declaracions i convenis més específics per protegir la persona humana enfront de determinades formes de violació o per defensar determinats col·lectius sotmesos a situacions que els fa especialment vulnerables.

El Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi, fet a Nova York el 8 de desembre de 1948, s'emmarca en aquest conjunt d'instruments. Va entrar en vigor el 12 de gener de 1951, i actualment en formen part 138 països. El Conveni defineix el genocidi com un crim de dret internacional públic, tant si es comet en temps de pau com en temps de guerra, i té com a objectiu posar en funcionament mesures eficaces per prevenir i castigar crims d'aquestes característiques. En aquest sentit, s'entén el genocidi com un acte que es comet amb la intenció de destruir totalment o en part un grup nacional ètnic, racial o religiós. Els estats part del Conveni han d'adoptar les mesures necessàries per assegurar-ne l'aplicació i establir sancions penals que castigui la comissió d'aquests actes, la conspiració per cometre genocidi, la incitació directa i pública a la comissió de genocidi, i la temptativa de genocidi i la complicitat en el genocidi. Les sancions han d'aplicar-se a totes les persones que hagin comès

crims d'aquestes característiques, ja siguin governants, funcionaris o particulars.

Aquest Conveni s'adiu plenament amb el compromís d'Andorra per obrar per a la salvaguarda dels drets humans, i que es tradueix, entre altres accions, per l'adopció dels diferents instruments jurídics en la matèria.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Passàrem a les intervencions dels grups parlamentaris.

No havent-hi intervencions, doncs, també, proposaria, si no hi ha cap objecció, d'aprovar per assentiment la Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Continuariem amb el punt número 3.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 7/2006, del 23 de març, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, fet a Nova York el 7 de març de 1966, forma part de la sèrie d'instruments de protecció de drets humans a nivell universal, amb caràcter sectorial de les Nacions Unides. Va entrar en vigor el 4 de gener de 1969, i ha estat adoptat per 170 estats. Andorra el va signar el 5 d'agost del 2002.

Amb aquest instrument internacional, Andorra fa palès el seu compromís en la lluita contra totes les formes de vulneració dels drets humans i de les llibertats fonamentals. A aquest efecte, l'article 6 de la Constitució nostra, proclama que totes les persones són iguals davant la Llei. El Conveni defineix la discriminació racial com qualsevol distinció, exclusió o restricció, o preferència fonamentada en la raça, el color, el llinatge, o l'origen nacional o ètnic, que tingui per objectiu o per resultat anul·lar o menyscar el reconeixement,

el gaudi o l'exercici en condicions d'igualtat dels drets humans i de les llibertats fonamentals en l'àmbit polític, econòmic, social i cultural. A més, obliga als estats part a adoptar totes les mesures legislatives per eliminar la discriminació racial, prohibir les pràctiques discriminatòries i prendre mesures especials i concretes en les diferents esferes per assegurar el desenvolupament adequat i la protecció de certs grups racials o de persones que pertanyen a aquests grups.

El Conveni instaura un sistema internacional de supervisió de la seva aplicació, anomenat Comitè per a l'eliminació de la discriminació racial. I els estats part es comprometen a sotmetre-li informes periòdics en relació amb la seva adopció de mesures legislatives, judicials i administratives. Aquest òrgan també està habilitat per rebre comunicacions de persones que es consideren víctimes de violació d'un dret enunciat pel Conveni.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Passaríem, doncs, al torn dels grups parlamentaris.

Doncs, entenem també que no hi ha cap intervenció, i a la vista, si no hi ha cap objecció, demanaríem d'aprovar per assentiment la Proposta?

Doncs, també queda aprovada.

Passaríem al punt número 4.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 8/2006, del 23 de març, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

La lluita contra la tortura ha esdevingut un dels punts més rellevants del dret internacional de protecció dels drets humans, i les llibertats fonamentals i la noció de tortura apareix en diversos instruments jurídics internacionals. Efectivament, la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants constitueixen violacions especialment greus dels drets humans.

El Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984, és el primer instrument internacional vinculant dedicat exclusivament a aquest tipus d'actes. Està considerat com un dels convenis del nucli dur dels drets fonamentals reconeguts com a inqüestionables, i defineix la tortura com qualsevol acte, mitjançant el qual s'infringeix intencionadament a una persona un dolor o patiments aguts físics o mentals especialment amb la finalitat d'obtenir d'ella o d'un tercer, informació o una confessió, de castigar-la per un acte que ella o un tercer hagi comès o se sospiti que hagi comès, d'intimidat-la, pressionar-la, o d'intimidat o pressionar un tercer o per qualsevol altre motiu basat en alguns tipus de discriminació, siguin quins siguin quan aquest dolor o aquest patiment són infringits per un agent de la funció pública o per qualsevol altra persona que actuï a títol oficial o a instigació seva o amb el seu consentiment exprés o tàcit.

La prohibició absoluta de la tortura es reflecteix en la prohibició de l'obediència deguda i en la invalidesa d'invocar les circumstàncies excepcionals per justificar-la, ja sigui l'estat d'urgència o l'estat de guerra, o en l'ordre d'una autoritat pública o de qualsevol altre tipus.

El Conveni obliga als estats part a prendre totes les mesures legislatives, judicials, i administratives per la lluita contra actes de tortura definits en el Conveni o altres actes consistents en penes o tractament cruels, inhumans o degradants.

En aquest sentit, la nostra Constitució en l'apartat 2 de l'article 8 estableix que tota persona té dret a la integritat física i moral, ningú no pot ésser sotmès a tortures o a penes, tractes cruels, inhumans o degradants.

També convé recordar aquí que Andorra és part del Conveni europeu per a la prevenció de la tortura i de les penes o dels tractament inhumans o degradants, fet a Estrasburg el 26 de novembre de 1987, i els seus protocols números 1 i 2.

A nivell internacional, el Conveni obliga a cooperar amb els altres estats. D'una banda, s'aplica el principi de jurisdicció universal, i d'altra, es facilita l'extradició d'un presumpte responsable d'aquest tipus de crim. Tanmateix, el Conveni prohibeix que s'expulsi, es retorni o s'extradeixi a una persona a un país on aquesta podria córrer el perill d'ésser sotmesa a tortura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs, Passaríem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Doncs, entenem que tampoc no hi ha cap intervenció, i si no hi ha cap objecció proposaria l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada la Proposta.

Punt número 5.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni contra el dopatge obert a la signatura a Estrasburg el 16 de novembre de 1989.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 8/2006, del 23 de març, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Esports.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

La mediatització creixent de l'esport dona un caràcter internacional a les manifestacions esportives, aquesta dimensió incita cada vegada més a la utilització de productes prohibits i mètodes de dopatge entre els esportistes, metges i entrenadors en totes les disciplines esportives.

Els poders públics i les organitzacions esportives voluntàries tenen responsabilitats complementàries en la lluita contra el dopatge i de manera general, en la garantia del bon desenvolupament de les manifestacions esportives, sobre la base del principi del *fair play*, els principis ètics i els valors educatius, així com en la protecció de la salut d'aquells que hi participen.

La Llei de l'esport, del 30 de juny de 1998 i el Reglament de control sobre el dopatge esportiu, del 12 de maig del 2005, regulen els seguiments i els controls necessaris per evitar que els esportistes utilitzin productes no autoritzats mèdicament i esportivament.

Conscients, nogensmenys, de la necessitat de reforçar els instruments de lluita i de prevenció contra el consum de substàncies prohibides o els mètodes il·legals destinats a augmentar artificialment el rendiment dels esportistes, tant pel perjudici que representa per a la salut dels esportistes, com per les desvirtuacions del fenomen esportiu;

Mitjançant l'article 1 del Conveni, el Govern, amb vista a la reducció i, a termini, a l'eliminació del dopatge en l'esport, es compromet a prendre, en els

límits de les seves respectives normes constitucionals, les mesures necessàries per tal de concretar les disposicions del Conveni.

En síntesi, el Conveni preveu:

Punt 1. S'han d'adoptar mesures normatives o administratives destinades a limitar la disponibilitat i la utilització d'agents de dopatge i de mètodes de dopatge prohibits;

Punt 2. Es compromet a crear o facilitar la creació en el seu territori d'un o diversos laboratoris de control antidopatge que puguin ser reconeguts de conformitat amb els criteris adoptats per les organitzacions esportives internacionals competents i aprovats pel grup de seguiment del Conveni, o bé ajudar a les organitzacions esportives a tenir accés a un laboratori d'aquest tipus en territori d'una altra part.

Punt 3. Es compromet a elaborar i posar en pràctica programes educatius i campanyes informatives que posin de relleu els perills per a la salut inherents al dopatge i fer veure com aquest atempta contra els valors ètics de l'esport.

Punt 4. S'obliga a encoratjar les seves organitzacions esportives perquè hi apliquin totes les mesures adients a fi de lluitar contra el dopatge en l'esport i aclareixin i harmonitzin els seus drets, obligacions i deures respectius sobre la base dels reglaments adoptats per les organitzacions esportives internacionals competents.

Punt 5. Es compromet a cooperar a nivell internacional en els àmbits coberts pel Conveni i comunicar les informacions pertinents.

Punt 6. Es constitueix un Grup de seguiment, que s'encarrega de seguir l'aplicació del Conveni, en què cada part es pot fer representar per un o diversos delegats, disposant sempre d'un vot.

Als efectes d'una valoració de la compatibilitat del Conveni amb l'ordre jurídic andorrà s'ha de dir que:

Des del punt de vista dels principis en què s'inspira el Conveni no hi ha cap contradicció amb l'ordenament jurídic vigent a Andorra. Ben al contrari, el Conveni del Consell d'Europa contra el dopatge constitueix un complement necessari, a nivell internacional, de la normativa actualment vigent a nivell intern.

La seva ratificació serà molt positiva perquè constitueix l'adopció a nivell internacional reconegut i homologat d'uns compromisos bàsics per a la lluita eficaç contra el dopatge.

Les obligacions que es deriven del Conveni poden ser assumides perfectament per Andorra sense cap tipus de distorsió a cap nivell.

Els compromisos que s'adopten són perfectament assumibles i no imposen obligacions que es puguin considerar exorbitants o excessives. Són simplement compromisos i obligacions que en bona part ja es troben recollits a l'ordenament jurídic andorrà.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Passaríem, doncs, a les intervencions dels grups parlamentaris.

Doncs, entenem també que no hi ha cap intervenció, i si no hi ha cap objecció, demanaria també l'aprovació per assentiment?

Doncs, queda aprovada la Proposta.

Punt número 6.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pels consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, relativa a la creació de la Comissió de Legislatura de tipus Especial per a les polítiques d'igualtat, pels consellers generals que vulguin formar-ne part.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí número 8/2006, del 23 de març, i no s'hi han presentat esmenes.

A continuació té la paraula la Sra. Rosa Ferrer pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui proposem a aquesta Cambra, -és a dir, sotmetem a l'aprovació del conjunt de les forces polítiques que estan representades al Consell General-, una Proposta d'acord que afecta directament els drets fonamentals de les persones en general i, en especial de les dones i per extensió de totes aquelles persones que pateixen desigualtats en la nostra societat. Proposem crear una *Comissió de Legislatura de tipus especial per a les polítiques d'igualtat*.

I la vam voler entrar a tràmit el Dia Internacional de la dona treballadora com a mostra del nostre compromís, no només per a un dia sinó per a 365 dies de l'any i amb la convicció que servirà per millorar el debat i l'acció política en benefici de la igualtat.

També es tracta que el Consell General assumeixi, avui, una més de les seves responsabilitats com a representant del conjunt de la ciutadania i de la sobirania del poble andorrà. Cal aprofundir en la democràcia i anar avançant en els valors de solidaritat i de cohesió social que han d'inspirar la nostra societat.

Tots sabem i som conscients, -si més no ho hauríem de ser per la responsabilitat política que assumim-, que des d'un punt de vista purament legal potser sí que hi ha igualtat legal. Però aquesta igualtat davant la llei no es tradueix en una igualtat real. Negar aquesta afirmació és negar l'evidència, és voler tancar els ulls i donar la raó a aquells que prediquen que la política cada vegada més s'allunya dels ciutadans.

Com a polítics tenim l'obligació i la responsabilitat de caminar cap a una millor coincidència entre els plantejaments polítics i les preocupacions dels ciutadans, hem d'instaurar un major apropament i transparència, i acabar amb la distància que hi ha entre allò que es diu i allò que es fa a l'hora de la veritat. I avui tenim l'oportunitat de demostrar que volem apropar-nos a la ciutadania, que volem treballar per a ells i que volem realment la igualtat entre les persones, i que ens comprometem a fer tot el que sigui possible i el que estigui al nostre abast perquè això sigui així i ho puguem aconseguir.

La Proposta que avui presentem no és un invent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, -i això vostès ho saben. A tots els parlaments del nostre entorn cultural, a tots els organismes internacionals que en formem part, s'han creat comissions destinades a vetllar per a l'eficàcia real de la igualtat entre les dones i el homes, per a vetllar per a la igualtat en general i que les persones més vulnerables, els infants, les persones grans o els discapacitats vegin garantits els seus drets en termes d'igualtat. I sobretot reforçar aquesta voluntat, i que es garanteixin aquests drets. A títol d'exemple esmentaré que acabem de rebre... s'ha rebut en aquesta Cambra recentment, fa molt poc temps, un qüestionari de l'Associació de Parlamentaris de la Francofonia que s'ha de tornar resposta el mes de juny d'aquest any, i en aquest qüestionari, una de les preguntes que es formulen, -i la traduiré perquè està en francès-, es demana si existeix una delegació per als drets de les dones o una estructura equivalent al si del nostre Parlament. Es demana que contestem si existeix això o no existeix.

Per tant, presentem aquesta Proposta per convicció i pel compromís social que vam adoptar tots davant dels electors en les darreres eleccions generals.

Aquests darrers dies, tanmateix, hem pogut escoltar a través dels mitjans de comunicació que possiblement la nostra Proposta no obtindrà la majoria o el suport suficient perquè prosperi avui en aquesta Cambra. Des d'aquí i ara, abans d'emetre el seu vot, els convido a reflexionar, a valorar l'oportunitat d'aportar un granet de sorra més a favor de la ciutadania. No val a dir que a través de qualsevol altra comissió legislativa es pot fer la mateixa feina. Vostès saben perfectament que això no és així, perquè les comissions legislatives només poden intervenir en tots aquells temes, projectes o propostes que, segons el Reglament, els encarregui la Sindicatura, d'acord amb la Junta de Presidents; i això ens ho diu l'article 45 del Reglament del Consell, i l'article 40 del Reglament també del Consell General només preveu les compareixences de Govern davant de les comissions, però també amb ordres del dia molt acotats i per temes molt concrets.

Per tot l'exposat, els demano en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que donin suport a aquesta iniciativa.

La Proposta d'acord, en la part expositiva, i ara sí que passo a llegir exactament el text que se sotmet tot plegat a votació, passo a llegir-lo literalment, la part expositiva diu com segueix:

"El mes d'octubre de l'any 1996 Andorra es va adherir al *Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona*, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides en data 18 de desembre de 1979.

La Convenció proporciona la base per assolir la igualtat entre les dones i els homes i garantir la igualtat d'oportunitats per a l'accés a la política i a la vida pública així com a l'educació, la salut i el treball. Alhora, els països que han ratificat la Convenció s'obliguen a adoptar les mesures necessàries perquè les seves previsions siguin efectives.

Amb l'adopció d'aquest conveni internacional el Principat d'Andorra, entre moltes altres qüestions, s'ha compromès a assegurar la igualtat de l'home i de la dona en l'exercici de tots els drets econòmics, socials, culturals, civils i polítics. Per a fer-ne el seguiment, cada quatre anys s'ha de sotmetre a les Nacions Unides un informe nacional en el que s'exposen les mesures que s'han adoptat per a l'acompliment de les disposicions previstes en el Conveni.

Per la seva banda, la Constitució andorrana estableix que el Consell General exerceix la potestat legislativa, aprova els pressupostos de l'Estat i impulsa i controla l'acció política del Govern.

El Consell General també participa activament i adopta compromisos en organismes internacionals com el Consell d'Europa, la Unió Interparlamentària, l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic i l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia, que disposen d'òrgans institucionals específics per promoure i garantir l'aplicació de polítiques d'igualtat envers la dona.

Atesa la necessitat d'assegurar el seguiment de les polítiques encaminades a l'acompliment de les disposicions del Conveni sobre l'eliminació de tot tipus de discriminació envers la dona i de coordinar l'acció del Consell General en els organismes internacionals sobre aquesta matèria; i, alhora, tenint en compte que es tracta d'una qüestió que afecta directament els drets fonamentals reconeguts constitucionalment, esdevé adequat que el Consell General tingui un paper actiu de col·laboració, i, si s'escau, en les polítiques d'igualtat que es porten a terme.

Per aquest motiu es proposa crear al si del Consell General una comissió especial per vetllar sobre la igualtat de gènere.

La Proposta d'acord concreta és la següent:

D'acord amb el que disposa l'article 48 del Reglament del Consell General, es crea la *Comissió de Legislatura de tipus Especial per a les polítiques d'igualtat*, formada pels consellers generals que vulguin formar-ne part.

La Comissió té per funció primordial vetllar pel compliment de la *Convenció sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona*, i especialment:

assegurar el principi d'igualtat i de no discriminació en matèria legislativa;

coordinar les polítiques sobre la igualtat de gènere en els organismes internacionals en què hi participa el Consell General;

col·laborar amb el Govern en l'elaboració de l'Informe a sotmetre al Secretari General de l'Organització de les Nacions Unides, que ha d'examinar el Comitè, sobre les mesures legislatives, judicials, administratives o de qualsevol tipus que s'hagin adoptat per fer efectives les disposicions del Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona i sobre els progressos que s'hagin fet en aquest sentit;

garantir que les institucions públiques portin a terme una protecció eficaç de les dones contra la discriminació;

vetllar per a l'eliminació de tots els actes de discriminació contra les dones per part de persones, organitzacions o empreses.”

Fins aquí el tenor literal de la Proposta que s'ha publicat al Butlletí del Consell General.

Per tant, confiem, confio, doncs, que aquesta Proposta d'acord serà mereixedora de la confiança i del suport d'aquesta Cambra, i que ben aviat ens posarem a treballar amb eficàcia i il·lusió en benefici de les polítiques d'igualtat. Altrament, tindríem la sensació que la majoria d'aquesta Cambra esmerça més els seus esforços en defensar els interessos de les élites conservadores més preocupades dels seus privilegis que no de l'interès general.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer, per la seva intervenció.

No havent-se presentat esmenes passarem directament al torn del grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Des de CDA + Segle XXI som fermament partidaris de fomentar el desenvolupament de polítiques d'igualtat entre l'home i la dona, per tal de garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés al treball, a l'educació i a la salut, així com a la política i a la vida pública.

Som també conscients, des del nostre grup parlamentari, que l'adhesió d'Andorra, feta l'any 1996, al Conveni de les Nacions Unides sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona obliga al nostre país a adoptar tot un seguit de mesures polítiques i de programes d'actuació socioeconòmics per tal de fer efectiu el contingut de l'esmentat Conveni.

A més, volem també expressar la nostra convicció que la qüestió de la igualtat d'oportunitats entre sexes es troba directament vinculada amb el desenvolupament dels drets i llibertats fonamentals reconeguts a la nostra Constitució.

Tot plegat fa que estem completament d'acord amb bona part del que s'expressa en la presentació de la Proposta presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Malgrat aquest acord quant al contingut, hi ha un aspecte que ens impedeix votar favorablement a la Proposta. I volem deixar clar que l'esmentat aspecte

té més a veure amb qüestions operatives i procedimentals que amb qüestions de fons.

Així, volem esmentar també que compartim el criteri del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que afirma el paper actiu de col·laboració que ha de tenir el Consell General en matèria de polítiques d'igualtat. Compartim, en general, tots els objectius de fons que s'expressen en la Proposta que ara examinem.

En canvi, no compartim la necessitat de crear una comissió especial per tal de fer efectius els esmentats objectius. Des de CDA + Segle XXI considerem que la Comissió d'Afers Socials sí que pot assumir el seguiment de l'aplicació del Conveni de 1979, que la Proposta d'acord pretén atribuir al Consell General. Som conscients que l'aplicació de l'esmentat Conveni implica polítiques transversals, que poden afectar a més d'una comissió legislativa, però res no impedeix que des de la d'Afers Socials es pugui fer la coordinació de tota la qüestió que ara ens ocupa.

El nostre país és petit, amb un nombre limitat d'efectius, el nostre Parlament també. En aquest sentit, ens sembla que la creació d'una comissió especial per a tractar una temàtica que pot ser valorada i treballada amb eficàcia a través d'una de les comissions permanents establertes a l'article 46 del Reglament del Consell General crearia més disfuncions que altra cosa en el si del nostre Parlament. D'altra banda, cal considerar que l'article 47 de l'esmentat Reglament diu, en el seu apartat segon, que les comissions legislatives permanents examinaran, a més de les propostes legislatives que els corresponguin, “totes aquelles propostes no legislatives, informacions o temes que per raó de la matèria els trameti el síndic general”. Unes propostes que haurien de ser trameses, segons el nostre criteri, escoltada la Junta de Presidents.

Per tant, segons el nostre criteri, no existeix cap impediment per tal que el Consell General, a través d'una comissió legislativa permanent (o de varies, fins i tot), pugui fer, sempre dins l'àmbit de les seves competències en tant que òrgan parlamentari, el seguiment de l'aplicació del Conveni de 1979 i, en general, pugui col·laborar en l'impuls de polítiques d'igualtat.

Per tot això, considerem com a innecessària la creació de l'esmentada comissió especial. El nostre vot serà, doncs, negatiu. Volem, però, reiterar la nostra disposició a tractar totes aquelles qüestions relatives a polítiques de no discriminació vers la dona en el si de les diferents comissions legislatives permanents del Consell General, i de manera especial, dins la Comissió d'Afers Socials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Lurdes Font.

Doncs, pel torn d'intervenció del Grup Parlamentari Liberal, intervé la Sra. Marsol. Teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, us asseguro que sí que el Grup Parlamentari Liberal hi ha reflexionat, i ha reflexionat força sobre aquesta qüestió. I compartim, i estem especialment conscienciats per la necessitat de vetllar per les polítiques d'igualtat i de no discriminació.

Som conscients dels compromisos que es desprenen del Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona i en general. També som conscients que el Govern està treballant en aquest camp, tal com correspon, endegant, seguint i potenciant diferents polítiques en compliment d'aquest Conveni, i molt especialment en compliment d'una pròpia voluntat de fomentar i/o actuar amb l'objectiu d'assolir una real igualtat de gènere per aconseguir un sistema polític, social, econòmic i cultural construït en base al principi d'igualtat entre les persones.

En aquest sentit, estem convençuts que el Govern està adoptant les mesures i estratègies per evolucionar cap a la consecució d'una igualtat efectiva, per transformar, des de diferents punts, les estructures que generen desigualtats.

Estem plenament d'acord en la necessitat d'assegurar la igualtat de l'home i de la dona en l'exercici de tots els drets. S'ha de continuar impulsant polítiques d'igualtat d'oportunitats entre homes i dones, i s'ha de vetllar per la no discriminació de gènere en general.

El Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides l'any 1979, i al qual Andorra es va adherir l'any 1996, està present, amb intensitat, en la manera de treballar del nostre grup parlamentari, on sempre tenim molt present aquest objectiu.

En el dia d'avui Andorra, comparativament, és un clar exemple de país en què el compliment de les mesures que imposa el Conveni de 1979 es produeix, i cada dia es pot palesar de forma més evident. I aquesta és la línia en la que hem de continuar treballant, sense baixar la guàrdia, continuant fent camí, a tots nivells i des de totes les institucions i associacions del país, i molt especialment mitjançant l'educació i difonent aquests valors en les noves generacions.

Hem de continuar treballant per millorar la situació, que tots sabem que encara no és l'òptima.

Ens correspon a nosaltres vetllar i així ho fem, pel compliment d'aquest i de tots els convenis i els acords internacionals en tot allò que afecta especialment la promoció de la dona, i ho fem perquè creiem en aquesta igualtat i en la necessitat de superar algunes actituds discriminatòries, lamentablement encara molt presents en la nostra societat. Estem treballant perquè Andorra sigui una societat model i exemple en la igualtat de gèneres.

I també estem convençuts i ho tenim documentat, que les polítiques que s'estan portant a terme i a efecte en els darrers anys, estan donant el seu fruit.

Com a consellers i conselleres generals, treballem cada dia per la igualtat per als gèneres, hi ho fem en tot moment, de manera decidida i directament, perquè hi creiem, i no necessitem cap comissió especial; ho fem cada dia, perquè és el nostre compromís i sabem que sempre ho hem de tenir present.

L'eliminació de tot tipus de discriminació envers la dona és una de les nostres fites, i els liberals ho fem des de la normalitat i des del treball diari i continu. Si el que pretenem és sensibilitzar la societat en el seu conjunt sobre les necessitats de superar actituds i comportaments que impedeixen la igualtat d'oportunitats, hem de ser els primers en treballar per la igualtat de gènere des de la normalitat, és a dir des dels mecanismes establerts i que, al nostre entendre, ens ho permeten. Aquesta voluntat i aquest treball present en tots els consellers i en totes les comissions existents, és el nostre compromís de treball diari, com a consellers d'Andorra, perquè hem de vetllar, i ho fem, per assolir una real igualtat de gènere i ho fem per responsabilitat i, especialment, per convenciment de cadascun de nosaltres i dels que formem part de les diferents comissions.

El Grup Parlamentari Liberal entén que no escau la creació d'una comissió especial per a les polítiques d'igualtat, perquè com he dit, vetllar per aquesta igualtat, lluitar per la discriminació envers la dona i totes les actituds associades, ha de ser una tasca diària i normal per tots els consellers en totes les comissions legislatives. Vetllar per aquesta igualtat, que tots desitgem, i treballar constantment per assolir-la plenament.

Dit això, en pla més general, i entrant més concretament en la Proposta d'acord passarem a analitzar-la més breument.

Respecte als objectius d'aquesta Proposta de creació d'aquesta eventual comissió, parla "d'assegurar el principi d'igualtat i de no discriminació en matèria

legislativa". Aquest punt, com ja he dit, és la voluntat i la manera de treballar dels consellers liberals, i és el nostre objectiu i la nostra responsabilitat en general.

Pel que fa a "coordinar polítiques sobre la igualtat en el si dels organismes internacionals en què participa el Consell". El Consell, com tots sabem, tots participem en aquests organismes, té veu en aquests organismes internacionals, els quals tenen previstos els seus sistemes de participació.

Pel que fa a "col·laborar amb el Govern en l'elaboració de l'informe sobre les mesures que s'hagin adoptat per fer efectives les disposicions del conveni". Aquest és, al nostre entendre, una competència de Govern i recau en aquest, l'elaboració de "l'informe". Aquí, de ben segur, sempre estem oberts a col·laborar.

Per tot l'exposat el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra d'aquesta Proposta d'acord, perquè no considera escaient la creació d'aquesta comissió especial, i això perquè per responsabilitat, compromís, però sobretot pel nostre convenciment, hem de treballar i treballem cada dia i des de cada comissió per la igualtat de gènere i la igualtat en general, per vetllar pels drets de la dona i contra la discriminació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

(A les 16.40h s'incorpora a la sessió el Sr. Juli Minoves Triquell, ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació)

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol, per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Només si se'm permet intentar defensar una mica més aquesta Proposta. A mi m'agradaria dir, primer de tot, que l'article 6.2 de la Constitució andorrana diu que els poders públics han de vetllar o han d'assegurar les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus sigui real i efectiva. I aquesta comissió seria un instrument més per poder donar compliment, fer efectiu aquest article de la nostra Constitució que afecta a drets fonamentals.

Només comentar que, a veure, nosaltres no diem que les comissions legislatives no hagin de fer la seva feina, i no hagin de vetllar perquè en tota matèria

legislativa que es faci, amb tota la seva feina que es faci, assegurin que es compleixen els criteris i els principis d'igualtat, igualtat per a tothom. Però, possiblement no hem llegit el mateix Reglament del Consell General que la Sra. Font de CDA + Segle XXI, en la mesura que les comissions legislatives tenen molt acotada la seva feina, només poden actuar en matèria legislativa quan els hi encomana la Sindicatura després de la Junta de Presidents. I només pot fer preguntes al Govern en compareixences públiques del Govern com a comissió, com a tal. Altra cosa són els grups parlamentaris individualment que tenen altres competències i poden actuar d'altra manera en aquesta Cambra, en el si del Consell General. Però, com a comissió legislativa, aquesta té les seves funcions, les seves competències estan molt acotades reglamentàriament.

Per tant, aquí el que proposem és crear una comissió de tipus especial de legislatura, no legislativa, el text diu exactament això, per vetllar pel seguiment de les polítiques d'igualtat. I aquest informe que s'ha de sotmetre al secretari de les Nacions Unides, estic d'acord, Sra. Marsol amb el que vostè ha dit que és competència del Govern, però Govern hauria de col·laborar més amb aquesta Cambra en aquesta matèria, i per exemple, em consta o almenys no em consta, que quan s'ha hagut de presentar el primer informe, que Govern hagi demanat res a aquesta Cambra, a aquest Consell General, per tal que participés en l'elaboració d'aquest informe, ni hagi facilitat les dades ni hagi fet absolutament res.

Per tant, es tractaria d'establir, d'institucionalitzar aquesta col·laboració entre els uns i els altres.

De tota manera, evidentment, només faltaria, que són legítims els seus posicionaments, però el que sí em portaria, -si es rebutja aquesta Proposta-, a haver de constatar que realment estem afavorint aquesta distància, cada vegada més entre allò que es diu o es promet després, i el que a l'hora de la veritat es fa. Una cosa és el que diem durant les campanyes, durant les eleccions, que prometem a la ciutadania, i el que després, a l'hora de la veritat de posar-nos a treballar allò que realment fem. Hi ha una distància, un abisme, cada vegada més, sí es va per aquest camí.

Jo els faria de tota manera una proposta, si em permet el Sr. síndic, i consistiria en, -ja que vostès diuen que les comissions legislatives poden fer-ho-, els suggeriria que cada any, cada comissió legislativa... que la Junta de Presidents adoptés un acord, i que cada any, cada comissió legislativa emetés un informe sobre el què ha fet aquella comissió en relació amb aquesta qüestió, amb les polítiques d'igualtat, amb tota la matèria legislativa

que ha hagut de treballar i amb les compareixences que hi han hagut, públiques o no dels ministres. Vull dir, ja que estan d'acord amb el principi, en el fons, que creuen que sí que s'ha de fer, però que hi ha una qüestió operativa i procedimental, una altra manera operativa i procedimental, seria obligar que les comissions legislatives establertes a l'article 46 del Reglament del Consell General, vinguessin obligades cada any a emetre un informe sobre aquesta qüestió. Jo sotmeto aquesta proposta si aquesta ha de ser viable i ha de servir per alguna cosa, per finalment aconseguir l'objectiu final que és que realment es faci alguna cosa en aquesta matèria. I si no, no em quedarà més remei que haver de constatar en nom propi i en nom del grup parlamentari, que potser sí, la majoria d'aquesta Cambra està més preocupada per les necessitats, com he dit abans, de les élites conservadores i pels seus interessos, que no de l'interès general, en l'interès del benestar i en el progrés social.

També, hi ha una petita reflexió que vull fer, lamentàriem que dones conselleres generals que estan aquí en aquesta Cambra, que participen en reunions d'organismes internacionals, en reunions de dones parlamentàries, si avui no es fa res en aquest sentit, doncs, em sabrà greu perquè haurem de constatar que realment no han entès res, i que una vegada més haurem de contestar els qüestionaris als organismes internacionals dient que el Consell General no fa res.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Constatem la seva proposta, però demanaria als grups parlamentaris de centrar-nos avui, doncs, en aquest acte, en la Proposició que s'ha presentat. No obstant, es constata la seva nova proposta.

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí, per CDA + Segle XXI, Sra. Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ens ha expressat la seva opinió, la seva manera de veure les coses. Evidentment, jo molts punts no els puc compartir.

Primer, considero que no és perquè no estiguem d'acord amb la Proposta que ha fet el Grup Parlamentari Socialdemòcrata en el moment de crear aquesta comissió, que no és per aquest motiu

de defensar-ho, de fer polítiques a través, per exemple, d'una comissió, i que no estiguem d'acord a defensar els drets de les dones, per exemple.

D'altra part, vostè ha parlat d'élites conservadores. No sé massa això que ve a fer aquí, quan estem parlant d'aprovar una comissió.

Bé, si vol després m'ho pot explicar.

I això, sobretot insistir que són maneres per treballar diferents, però no per tant, han de ser pitjor i obtenir resultats menys bons.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com ja he dit en la intervenció anterior, estem d'acord en vetllar, i entenem que ho estem fent. També jo penso que tenim una opinió diferent en això. Nosaltres pensem que no solament estem promentent, com sempre ens estan acusant, que una cosa és el que fem a les campanyes i una altra és el que fem després. No. Jo li asseguro que des del Grup Parlamentari Liberal, hi vetllem i hi treballem cada dia amb tot el que fem perquè no hi hagi cap tipus de discriminació, i per vetllar per la igualtat de gènere. I des del Govern, des del ministeri competent, s'estan fent una sèrie d'accions importants, reconegudes que estan donant el seu fruit.

Per tant, jo li asseguro que sí que hi treballem, i crec que es pot comprovar que hi estem treballant.

Quant a la qüestió de col·laborar, ja he dit que amb l'informe de Govern, nosaltres si hi hem de col·laborar hi col·laborarem amb molt de gust, i estem a disposició del Govern.

Hi ha una cosa que no acabo d'entendre, tampoc molt bé, quan parla, de la manera que ens ha exposat la qüestió, sembla que més aviat estigui més preocupada per controlar les polítiques d'igualtat que per l'efectivitat de les mateixes. Igual que no entenc a què ve, -una mica com deia la Sra. Font-, el fet de barrejar en aquest debat la qüestió de les élites conservadores que jo, particularment, tampoc ho he acabat d'entendre.

Per tant, nosaltres entenem que les comissions legislatives ja tenen aquesta responsabilitat. Som conscients, jo penso que aquí tots els consellers generals tenim molt clar i estem molt convençuts

que hem de treballar per la igualtat de la dona, i hi estem treballant, ho asseguro. N'estic, i no crec que hi tingui d'haver cap comissió que ens ho hagi de recordar. Jo crec que això ho tenim tots molt present. I no m'agradaria pensar d'una altra manera.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Marsol.

Hi ha alguna altra intervenció?

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, només recordar per la qüestió que ha preguntat en les dos intervencions anteriors, de les élites conservadores, només recordar que estem parlant d'una comissió de polítiques per a la igualtat. Vull dir que aquí potser faran el lligam.

I només dir-li a la Sra. Marsol que a mi em sembla molt bé que el Grup Liberal hi estigui treballant. La Proposta que estem fent nosaltres és perquè sigui el Consell General, no el Grup Liberal, ni el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ni el Grup Mixt representat per CDA + Segle XXI, sinó que sigui la institució del Consell General. Però això no ho han entès, no cal que continuem discutint.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció?

Sra. Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Doncs, jo considero que el Grup Parlamentari Liberal forma part del Consell com tots els que estem aquí presents, i que, a veure, sí que ho hem entès. Nosaltres pensem... no, no, estem convençuts que hi estem treballant, i que les comissions estan fent aquest treball, i l'estan fent amb serietat i responsabilitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Doncs, procediríem a la votació.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

Són, 12 vots a favor, i 15 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, 12 vots a favor i 15 en contra, doncs, amb aquest resultat no queda aprovada la Proposta.

Passaríem al punt número 7.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, instant el Govern a què modifiqui el

decret de data 7/12/2005 per tal d'incloure el dia 1 de maig, festa de treball, com un dia de festa de compliment obligatori, retribuït i no recuperable, i no traslladable a qualsevol altre dia.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 8/2006, del 23 de març, i no s'hi ha presentat cap esmena.

A continuació té la paraula la Sra. Mariona González pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Aquesta proposta d'acord presentada el passat 21 de març pel nostre Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té com a finalitat demanar que, evidentment, i encara que en l'ordre del dia d'avui es parli de modificar el decret de data 7 de desembre del 2005, Govern inclogui en tots els pròxims decrets en el que s'estableix el calendari laboral, el dia 1 de maig, festa del treball, com un dia de festa de compliment obligatori, retribuït i no recuperable, i no traslladable a qualsevol altre dia, a l'igual que les festes de Cap d'Any, Dia de la Constitució, Nostra Senyora de Meritxell i Nadal.

El primer de maig és el dia del treball, una festa de caire universal que va ser instituïda a París a l'any 1889, i que tret de dos o tres excepcions entre elles Andorra, tots els països democràtics commemoren com l'origen del moviment obrer modern, i per la importància i significació d'aquesta festa com a símbol de la llarga lluita dels treballadors de tots els països per a millorar les seves condicions laborals i socials.

Aquest primer de maig no ha estat diferent dels anteriors i hem escoltat (almenys el nostre grup parlamentari sí que ho ha fet), als sindicats d'Andorra fer les mateixes reivindicacions de sempre, entre elles que el primer de maig sigui festiu i reconegut per tal que el màxim nombre de treballadors, en particular els del sector del comerç, puguin gaudir d'aquest dia festiu en igualtat de condicions que els treballadors d'altres sectors econòmics.

Els socialdemòcrates tenim la ferma voluntat d'apropar cada cop més la legislació del treball i el desenvolupament de les relacions laborals als estàndards generalment acceptats pels països del nostre entorn, i més tenint en compte que Andorra és un país al cor dels Pirineus i, evidentment, envoltat per països on el dia 1 de maig és festiu.

Amb la finalitat de poder celebrar el pròxim primer de maig amb la major participació ciutadana una festivitat que s'integra en el patrimoni històric, social i cultural de les societats modernes, demanem al Grup Parlamentari Liberal i al Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, que ens donin suport a la nostra Proposta d'acord, com a primer pas i en especial com a clara demostració de bona voluntat per tal d'arribar a una normalització en el desenvolupament social sindical i laboral del nostre país i com a mostra que també s'escolten la veu dels representants dels treballadors.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González per la seva intervenció.

Per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI? També, entenent que no s'hi han presentat esmenes passem directament als grups parlamentaris.

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb la Proposta d'acord presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, relativa a la demanda de modificació del decret de data 7/12/2005, per tal d'incloure l'1 de maig com un dia de festa de compliment obligatori, retribuït i no recuperable, i no traslladable a qualsevol altre dia, volem dir el següent:

En primer lloc, des de CDA + Segle XXI volem remarcar que el dia 1 de maig a Andorra, a excepció feta dels sectors comercial i de serveis turístics, és una festa d'obligat compliment (obligatòria i retribuïda). Així, els sectors de la construcció, administració, banca, tallers de reparacions, industrials, entre d'altres, romanen tancats en compliment de la festa del dia del treball. Per tant, cal esmentar que a Andorra se celebra la festa de l'1 de maig i es respecta la significació simbòlica de la mateixa.

D'altra banda, i com hem dit anteriorment, hi ha dos sectors econòmics molt importants pel nostre país, -com són el comerç i els serveis turístics-, que no poden atendre al caràcter festiu de la festa del treball. I cal reconèixer que aquesta situació no és deguda a un simple caprici dels empresaris o dels governants. Aquesta situació parteix de la particular estructura econòmica d'Andorra, en la qual el comerç i el turisme hi tenen un pes específic determinant.

No cal oblidar, per exemple, que el comerç, via impost sobre l'entrada de mercaderies, és la principal font d'ingressos de l'Estat i que, a la vegada, la pròpia activitat comercial constitueix un dels principals atractius turístics del nostre país.

Convé, també, no oblidar que estem en un moment d'una relativa incertesa en relació al principal motor de l'economia andorrana, que no és altre que el comerç. Així, comerciants i botiguers estan avui preocupats pel present i pel futur de la seva activitat. S'han encès alguns senyals d'alarma en el sector. Cal esforçar-se al màxim per mantenir i millorar la competitivitat comercial i turística. És per això que entenem que constitueix un valor estratègic important poder tenir les botigues i els serveis turístics oberts, quan en altres llocs i sectors es fa festa. Si es tanca l'1 de maig es perd un rellevant potencial de clients i un dels principals reclams pels nostres visitants.

A més, cal també assenyalar que és pràctica habitual en determinades destinacions turístiques mantenir els comerços oberts en dies festius, així com gaudir d'un important nivell de flexibilitat d'horaris. A Andorra ens hem d'esforçar en ser competitius també en aquest aspecte.

Per tot això, considerem que al nostre país la festivitat de l'1 de maig no es pot fer extensiva a tots els sectors de la nostra economia.

I, com he dit abans, aquesta no és una qüestió de caprici, sinó que entenem que es tracta d'un imperatiu de cara a la bona competitivitat de l'economia andorrana, fortament basada en el comerç i el turisme.

Una economia pròspera i competitiva va en benefici d'empresaris i de treballadors i ha d'anar en benefici de la igualtat d'oportunitats i de la cohesió social. I entenem que part de la nostra competitivitat comercial i turística passa per "estar oberts" l'1 de maig, sense que això vulgui dir en cap moment menystenir la importància simbòlica de la festa del treball ni vulgui implicar cap mena de retallada dels drets laborals dels treballadors, uns drets que han de ser atesos en tot moment. I per a CDA + Segle XXI és compatible mantenir una certa especificitat i flexibilitat en el calendari laboral amb l'escrupolós respecte dels drets dels treballadors.

Així doncs, votarem en contra de la Proposta d'acord que ara examinem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, sí, Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Primerament dir que aquest Grup Parlamentari Liberal està totalment d'acord i subscriu, doncs, als arguments exposats pel president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, en referència a aquesta Proposta presentada pel Partit Socialdemòcrata.

A partir d'aquí, doncs, entenem que aquesta Proposta fa referència a un tema que ja ha estat debatut en aquesta sala, i en referència al qual d'antuvi els grups ja s'hi van manifestar.

D'ençà de l'any 1979, el primer dia de maig ha estat sempre un dia festiu per tots els treballadors d'Andorra, i convertir aquest dia festiu i retribuït en una dia de compliment obligatori és una proposta que en un primer moment podria semblar raonable, atenent sobretot a la simbologia que representa aquest dia; però que en el context d'una reflexió més àmplia fa aflorar tot un seguit d'inconvenients relacionats amb el teixit econòmic del nostre país, i més concretament amb el sector del comerç i del turisme en general, que de ben segur en sortirien perjudicats, i que dit sigui de passada, també, malgrat hagin estat i siguin els pilars de la nostra economia no es troben actualment en el seu millor moment.

Per aquest motiu, atenent que actualment el primer de maig ja és un dia festiu i retribuït per a tots els treballadors, i que convertir aquest dia festiu en obligatori comportaria el tancament de tots els comerços en una data de gran afluència turística aquí al nostre Principat, fet que de ben segur tindria conseqüències econòmiques negatives per aquest sector.

En un acte de responsabilitat i de defensa del nostre teixit econòmic, en ares a contribuir al millor sosteniment d'aquests sectors, no podem estar d'acord amb la seva Proposta.

I també vull dir que tampoc és ben bé cert el que vostès han dit que la majoria de països europeus excepte dos o tres excepcions, em penso que ha dit vostè, hagin fixat el dia 1 de maig com festiu, perquè hi ha altres països i en aquest sentit podem esmentar Suïssa, Irlanda, Mònaco, els Països Baixos, en definitiva països i d'altres països de més tradició sindical que nosaltres, que ni tant sols el contemplen com a festiu, i per tant nosaltres no som l'últim reducte europeu com vostès sembla que demagògicament volen fer entendre en aquesta sala. I molts d'aquests països segur que si tinguessin la

seva economia basada fonamentalment en el comerç i el turisme, com tenim nosaltres, molts d'aquests països que avui en dia el marquen com a festiu obligatori possiblement tampoc no el marcarien.

No obstant això, amb la futura aprovació de les lleis socials en les quals el Grup Parlamentari Liberal conjuntament amb el Ministeri d'Interior i amb col·laboració amb els interlocutors socials s'hi està treballant, segur que si aquesta reivindicació continua essent de vital importància tant pels treballadors com pels sindicats, s'hi podrà, entre tots, trobar una solució en el marc de la negociació col·lectiva en aquest afer.

En aquest sentit, i doncs, per aquests motius el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra d'aquesta Proposta d'acord, de conformitat amb el que ja ha estat exposat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, estic decepcionada, i avui ja és la segona decepció grossa que m'emporto. Després d'un any ja hi hauria d'estar acostumada, sobretot... però és molt difícil, perquè quan en temes com els dos que acabem de debatre, s'entesten a nedar contra corrent, no? Sembla que no sé que hi fem aquí, ens ho demanem a vegades!

A veure, jo només... no m'allargaré molt perquè veig que és picar amb ferro fred, però lamento la falta de voluntat dels consellers, tant del Grup Liberal com del CDA + Segle XXI, per instaurar igual que en molta resta de països democràtics, la festivitat del primer de maig, perquè aquí no s'hi valen excuses. O es considera que el primer de maig ha de ser festiu, o no es considera.

A veure, vostès prioritzen exclusivament les implicacions econòmiques, i nosaltres també valorem molt les implicacions socials que aquest primer de maig té per a molta gent.

A veure, han parlat abans de cohesió social. Jo crec que l'equilibri i la cohesió social, Sr. Tarrado, només es poden obtenir quan els criteris econòmics i els criteris socials van agafats de la mà; sinó aquesta cohesió social, per molt que vostès ens diguin que fem molta demagògia, no s'hi arriba, i això ja ha quedat demostrat des de fa molts dies.

Miri, jo no insistiré més, però crec que poca confiança podem tenir a partir d'avui per arribar a una normalització en el desenvolupament social, sindical i laboral d'aquest país, quan, si avui, aquesta Cambra, no aprova una demanda tan senzilla com la que avui hem proposat el Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Recordar a la Sra. González que jo no he parlat de demagògia en cap moment. I això li volia recordar.

Respecto les opinions de tots els consellers d'aquesta sala, vull dir, que per això li volia recordar que de demagògia jo no n'he parlat.

El que li voldria recordar, és que a veure, aquí estem discutint una cosa que per a mi l'1 de maig és un dia que ja és festiu. L'única cosa que estem discutint aquí és si s'obren o es tanquen els comerços. Perquè és clar, la resta dels sectors econòmics, a part els hotels i gasolineres i el que són serveis estan tancats, que jo entengui, i és una festa retribuïda. I quan estan oberts aquests altres sectors són festes retribuïdes. L'única cosa que nosaltres hem volgut deixar constància en la nostra intervenció és en el fet de l'economia andorrana, en el que està basada, i en el fet, sobretot, d'atractiu turístic que té el nostre país. Perquè, a veure, si comencem a tancar les botigues, potser buidarem els hotels de pas, i si continuem així, doncs, si tenim vocació de país turístic és una vocació de serveis. És l'única cosa que he volgut dir.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal Sr. Joan Albert Farré.

El Sr. Joan Albert Farré:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només, també una mica amb concordança amb el que ha dit el Sr. Tarrado, dir, doncs, que bé, jo crec que una mica el debat no solament es pot centrar amb aquest tema de l'1 de maig, sinó que ve, diguéssim, impulsat per dos conceptes diferents

d'Andorra que tenim, el del Grup Parlamentari Liberal, en tot cas, i el del Grup Socialdemòcrata, d'un altre. Nosaltres defensem aquestes especificitats que ha nomenat aquí el Sr. Tarrado, i que no són compartides pel seu grup parlamentari. Vostès defensem un altre país diferent del nostre. I és clar, nosaltres en el marc d'aquestes especificitats pròpies del nostre territori que entenem, doncs, són la base del que s'ha anat construint el nostre país, defensem, doncs, de mantenir aquest tipus d'activitat comercial a Andorra perquè entenem que és important per a l'economia del nostre país.

A partir d'aquí, tampoc no estic massa d'acord en què s'inclogui *strictu sensu* el fet que el dia 1 de maig sigui una festivitat obligatòria quan ja és festa, com a un dret social, perquè jo entenc que la paraula dret social és un terme molt més ampli, que engloba tota una sèrie de condicions que fan referència a les condicions laborals i econòmiques dels treballadors i demés. I aquí és un tema que, en aquest cas, afectaria més concretament al dret de commemorar aquest dia festiu d'una manera, doncs, tancant els comerços. Però entenc, jo estic segur que la majoria de treballadors d'Andorra entenen, doncs, que el sector del comerç i en el sector turístic, en aquest dia, Andorra hagi de mantenir els comerços oberts.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré, per la seva intervenció.

Sí, Sra. Mariona González pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

La Sra. Mariona González:

Sí, jo ja he dit abans que no insistiria més, però me n'alegro que avui el Sr. Joan Albert Farré hagi dit i reconegut, i abans ens ha dit que feia demagògia.. ara me n'alegro i estic contenta que al final hagi reconegut que nosaltres defensem un tipus de país i vosaltres un altre.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció?

Doncs, no havent-hi cap més intervenció procediríem directament a la seva votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Sí.

Són, 12 vots a favor, i 15 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, no s'aprova la Proposta.

Passaríem al punt número 8.

8- Examen i aprovació, si escau, de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en relació amb l'Informe 1/2005 del Tribunal de Comptes corresponent a les despeses electorals relatives a les eleccions al Consell General celebrades el 24 d'abril del 2005.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Per exposar l'informe intervé el Sr. Jordi Font Mariné, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, tal com vostè ha dit, el 15 de març passat vaig estar nomenat ponent per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, i atès l'establert a l'article 32 de la Llei qualificada de finançament electoral de 15 de desembre del 2000, eleva al Ple del Consell General les següent consideracions.

Primera. Analitzat l'informe tramès pel Tribunal de Comptes, constata que els comptes de les vint-i-dues candidatures presentades en les darreres eleccions no presenten indicis aparents d'irregularitats ni pel que fa a les imposicions ni per l'origen de les mateixes, i per tant, els comptes s'ajusten a la legalitat vigent.

Segona. Considerant que el Tribunal de Comptes ha constatat una gran disparitat en la forma de presentar les comptabilitats per part de les diferents candidatures, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, a fi d'unificar els criteris en vistes a aconseguir una presentació al màxim d'homogènia, i a manca d'una regulació més específica aplicable al cas, recomana la presentació de les comptabilitats d'acord amb el model suggerit pel Tribunal de Comptes i que s'adjunta com a annex al present informe.

En conseqüència, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que, fent seves les remarques formulades, aprovi el present informe i el trameti al Govern a fi que aquest ordeni el pagament de les subvencions a les candidatures, d'acord amb l'establert per la Llei qualificada de finançament electoral, de 15 de desembre del 2000.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Doncs, passariem a les intervencions del grups parlamentaris.

No hi ha intervencions?

Doncs, proposaria l'aprovació per assentiment dels comptes electorals relatius a les eleccions del Consell General celebrades el 24 d'abril del 2005?

Molt, bé, doncs, queden aprovats.

Punt número 9.

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, encomanant al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè durant el període de sessions que s'ha iniciat el dia 1 de març de 2006, l'Estat andorrà figuri d'entre els estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció europea per a la prevenció del terrorisme.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 10/2006, del 4 d'abril, i s'hi ha presentat una esmena.

A continuació té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, com sabem a la tercera reunió de la cimera del Consell d'Europa que es va celebrar els dies 16 i 17 de maig de l'any passat, del 2005 a Varsòvia, a la qual hi va assistir el Govern d'Andorra, es va adoptar tres convenis de cabdal importància: el Conveni sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans; el Conveni sobre la prevenció del terrorisme, que motiva la nostra Proposta d'acord, i el Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment i a la confiscació dels productes del crim i al finançament del terrorisme.

El pla d'accions adoptat junt amb la declaració final pels caps d'estat i de govern que assistien a la cimera de Varsòvia adoptat el 17 de maig del 2005, assenyalava com a segon gran objectiu reforçar la seguretat dels ciutadans europeus combatent el terrorisme.

En aquella declaració es pot llegir així, i llegeixo:

"Condemnem fermament el terrorisme que constitueix una amenaça i un desafiament frontal per a les nostres societats i requereix una resposta forta i unida d'Europa com a part integrant de l'acció mundial duta a terme sota la direcció de Nacions Unides. Acolлим amb satisfacció el nou Conveni del Consell d'Europa per la prevenció del terrorisme obert a la signatura durant aquesta cimera i volem cridar l'atenció sobre els altres instruments i documents elaborats fins ara pel Consell d'Europa per combatre el terrorisme."

Això és la citació que he fet.

Aquest pla d'acció, insisteixo, fou subscrit pel Govern andorrà el dia 17 de maig del 2005, i el mateix dia Andorra va signar el Conveni.

D'altra banda, en una carta de data 3 de juny del 2005 (rebuda a Casa de la Vall el 14 de juny del 2005, porta el Registre d'entrada número 0494), el president de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, René van der Linden, es dirigia al síndic i li deia: "...comptem amb el vostre suport per obtenir la ratificació ràpida d'aquests textos i d'altres instruments claus del Consell d'Europa, com el protocol 14 del Conveni europeu dels drets de l'home. Això contribuirà, en molts aspectes, a la creació d'un espai jurídic comú a tota Europa."

Això és el que deia el Sr. René van der Linden al Sr. síndic.

Un any després entenem que correspon que Andorra mostri, que mostri amb fets, que hi ha una continuïtat en la seva línia d'actuació i que procedeix a ratificar, sense més dilacions ni excuses, aquest Conveni internacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la seva exposició.

Doncs, havent-se presentat una esmena per part del Grup Parlamentari Liberal i que ha estat publicada en el Butlletí número 16, del 8 de maig, intervé per defensar l'esmena el Sr. Emili Prats. Teniu la paraula.

El Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 3 d'abril, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, va entrar a tràmit parlamentari, una Proposta d'acord per encomanar al Govern l'inici dels tràmits necessaris perquè durant aquest període de sessions, període que va començar el passat 1 de març i finalitzarà el proper 30 de juny, l'Estat andorrà figuri entre els estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció europea per a la prevenció del terrorisme, Convenció que va ésser signada pel ministre d'Afers Exteriors d'Andorra el passat 17 de novembre del 2005.

El Grup Parlamentari Liberal està d'acord en què l'Estat andorrà ratifiqui aquesta Convenció, però considera que s'ha de donar temps suficient al Govern perquè pugui analitzar els efectes que comportarà dita ratificació i, en cas que sigui necessari, adequi l'ordenament jurídic intern per a la correcta aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció. Comprenem que des de la signatura a la

ratificació dels convenis internacionals sovint calgui un temps per analitzar els efectes que aquests poden tenir en l'ordenament jurídic intern i per adaptar-lo, en cas necessari.

D'acord amb les dades que dispo, les quals són d'ahir, la Convenció europea per a la prevenció del terrorisme compta amb la signatura de 31 estats, alguns ja fa més d'1 any que la van signar, però no compta amb la ratificació de cap d'ells.

Per l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal demana que s'accepti l'esmena de modificació que presenta per tal que es pugui aprovar una Proposta d'acord on s'encomani al Govern que s'iniciï els tràmits necessaris perquè l'Estat andorrà figuri, tant aviat com sigui possible, d'entre els estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció europea per a la prevenció del terrorisme.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Prats, per la seva intervenció.

A continuació té la paraula el CDA + Segle XXI.

Vol intervenir? Perdó?

El Sr. Enric Tarrado:

No, no gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, doncs, Sr. Tarrado.

Doncs, acabades les intervencions, demanaria al Grup Parlamentari Socialdemòcrata que indiqui si accepta o no accepta l'esmena?

Sr. Bartumeu, Sr. president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Si em permet, per procedir per ordre, voldria respondre a la intervenció que s'ha fet, que jo entenc que no és només... si no he escoltat malament, no és només defensant l'esmena, sinó contestant a la nostra Proposta d'acord. Però en la mateixa intervenció puc contestar el que em demanàveu, Sr. síndic.

En primer lloc, és per ampliar la informació que té el portaveu, en aquest debat, del Grup Parlamentari Liberal. Diu que disposa d'informacions d'ahir. Jo li donaré les informacions d'avui. Les informacions d'avui són que el nombre total d'estats signants són 33. I que hi ha un estat que ha ratificat i firmat l'adhesió, que és Rússia, que ha firmat avui. Això és

la situació avui. Com que estem parlant avui, potser val més que parlem de les dades d'avui.

Nosaltres no podem acceptar, i no acceptem l'esmena. I no l'acceptem per l'argumentació que pretén sustentar-la, que és la de donar temps al Govern. El Govern coneixia aquest text des del mes de febrer i el va firmar el 17 de novembre, el mateix dia que Rússia, precisament. Rússia el va firmar el 17 de novembre i l'ha ratificat avui.

En tot cas, nosaltres entenem que el Govern ha tingut temps suficient. Per altra banda, nosaltres que també hem tingut temps per estudiar aquest Conveni, considerem que no hi ha cap problema, sinó, no tindríem la pretensió de fer una Proposta d'acord dient que es ratifiqui d'aquí al mes de juny.

Hem estudiat el Conveni, Sr. Emili Prats... nosaltres sí. I considerem que es pot signar i per això fem la Proposta d'acord.

No acceptem l'esmena, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, doncs, per les seves dos intervencions.

Sr. Emili Prats teniu la paraula.

El Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Bartumeu, nosaltres també l'hem mirat aquest Conveni, és evident. Però també entenem que amb el termini de sis mesos de temps potser és molt just perquè el Govern pugui portar a aquesta Cambra la ratificació del Conveni. Ha d'entendre que són convenis complexos, que poden afectar altres ministeris, i per tant, creiem que és un temps una mica just portar-lo a ratificació.

Però pensi una cosa, que si el Govern ho porta la setmana que ve o d'aquí dos o tres mesos, el nostre recolzament serà total.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, és que no he entès això de què pot afectar a d'altres ministeris. Estem parlant que el Govern ratifiqui un Conveni. Jo no he parlat de cap ministeri. El Sr. Emili Prats em parla d'altres

ministeris. Jo crec que aquí tampoc cal donar-hi més voltes. No es vol ratificar el Conveni, doncs, que es digui clar.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Doncs, procediríem ja directament a la votació.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. secretari general.

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Sí.

12 vots a favor, 13 en contra i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, no s'aprova la Proposta.

Passaríem al punt 10, últim punt de l'ordre del dia.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Moció presentada pels M. I. Srs. Vicenç Alay Ferrer, Carles Blasi Vidal i Esteve López Montanya, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, menada de la pregunta relativa a la liquidació de comptes de Govern de l'exercici 2005, formulada en la sessió del Consell General del dia 27 d'abril del 2006.

La Moció fou publicada en el Butlletí número 16/2006, del 8 de maig, i no s'hi han presentat esmenes.

A continuació té la paraula el Sr. Vicenç Alay, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com vostè mateix ha assenyalat, aquesta moció neix a partir d'una pregunta que es va formular i es va debatre en aquesta Cambra en la sessió del dia 27 d'abril passat. I que era una pregunta que es referia a les liquidacions de comptes, concretament al format amb el que se'ns presentaven aquestes liquidacions i a la diferència que mantenia aquestes liquidacions, aquest format, amb el format i estructura del pressupost general de l'Estat que aprovem en aquesta Cambra.

Això es va comentar aquí, vam tenir ocasió de debatre-ho. Portava a dificultats importants per a tots els consellers, -quan dic tots els consellers em refereixo tant als consellers de l'oposició com als consellers de la majoria-, a tots els consellers per poder complir amb les previsions de la Llei que ens atorga la facultat, la potestat, l'obligació, diria, de controlar les despeses, la liquidació de despeses pressupostàries.

Davant d'això, i aollint-nos al que disposa el Reglament del Consell, expressament aquest article 132 que ha citat el Sr. síndic, es va formular l'endemà mateix de la pregunta de la sessió de Consell, una moció que diu el següent:

"Vista la Llei general de les finances públiques de data 19 de desembre de 1996 per la qual s'ordena, entre altres, l'execució i liquidació pressupostàries,

Vist que l'article 41 de la citada Llei estableix que el control polític és l'exèrcit pel Consell General sobre

l'execució del pressupost general i el compliment de disposicions de naturalesa pressupostària,

Vist que aquest control polític es realitza, entre altres, amb l'examen dels comptes generals recollits en la liquidació anual dels mateixos,

Vist que l'article 49 de la Llei estableix que el ministre de Finances ha de trametre al Consell General una memòria explicativa de l'execució del pressupost,

Vist que el format utilitzat pel Govern en l'elaboració i presentació de les liquidacions difereix del que s'utilitza en l'elaboració i presentació del Projecte de pressupost que, un cop aprovat pel Consell General, esdevé el Pressupost General de l'Estat,

Ateses les dificultats que aquesta diferència de tractament i presentació planteja als consellers generals per al correcte exercici del control pressupostari establert per l'article 41 citat anteriorment,

Atès que aquest extrem va constituir l'argument principal de la pregunta referida en l'encapçalament d'aquesta moció,

Atès que, durant la substanciació de la pregunta, el ministre de Finances, Sr. Ferran Mirapeix, va mostrar la seva millor disposició per donar solució als problemes exposats,

Amb la finalitat de facilitar l'examen de les liquidacions de comptes i, en general, l'exercici del control polític establert per la Llei general de les finances públiques,

El Consell General adopta el següent Acord:

S'insta el Govern a què modifiqui el format de presentació de la Liquidació de comptes i, en general, de tota la informació de la comptabilitat a què es refereix l'article 49 de la Llei general de les finances públiques, atenent expressament als següents criteris:

Primer. Que la presentació dels comptes reproduïxi la mateixa estructura que s'utilitza en el pressupost general, respectant l'ordre de ministeris i departaments, degudament segregats, i amb els crèdits detallats idènticament (és a dir, per capítol, article, concepte, subconcepte i projecte)

Segon. Que la presentació dels comptes, a més de l'apartat "Situació pressupostària" actual que reflecteix, per a cada crèdit, la situació respecte a cada fase del procediment (és a dir, crèdit pressupostat, autoritzat, compromès, liquidat, pagat, etc.) inclogui un nou apartat, amb la següent informació: Pressupost inicial, Modificacions (amb una referència als crèdits reconduïts, crèdits

ampliables, transferències i demés), Pressupost final, Saldo pressupostari i Saldo compromès.

Tercer. Que la informació es lliuri en suport paper i en suport informàtic”.

Aquest és el text de la moció. No crec que tingui sentit entrar en el contingut del debat que vam tenir l'altre dia.

En tot cas, sí que vull agrair especialment al Sr. Mirapeix, que immediatament i sense tenir cap obligació, la primera tramesa d'informació que s'ha produït a una demanda del company Esteve López, s'ha fet ja atenent a aquesta mateixa demanda. Jo des d'aquí aprofito per agrair-li especialment.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Alay, per la seva intervenció.

Doncs, no havent-se presentat esmenes, passariem directament el torn dels grups parlamentaris.

Hi ha alguna intervenció?

Primer CDA + Segle XXI, Sr. Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. Alay ho ha dit en la seva intervenció. En l'última sessió de preguntes del Consell General és un tema que va ser debatut, i nosaltres vam veure, vam entendre des d'aquestes files que la resposta del Sr. Mirapeix, ministre de Finances, a les preocupacions o a les demandes quant a clarificar i ajudar a la feina dels consellers, doncs, no hi veia cap inconvenient, i jo entenc que aquesta Proposta hauria de tirar endavant, i nosaltres aprovarem aquesta moció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Alay vostè és conscient de què m'agrada portar-li la contrària, però avui no sabia si li portaria la contrària o no. És a dir, i no sé si em tornarà a passar de no saber quin serà el sentit del vot fins haver... o sigui que no hi havia una preparació prèvia.

Bé, li avanço que li portaré la contrària. Que el Grup Parlamentari Liberal votarà que no, i li explicaré per què.

A veure, jo he repassat el que es va dir al Consell de preguntes, i vaig entendre o em va semblar entendre d'una manera molt clara, que aquesta documentació afectava el conjunt del Consell, ens afectava a nosaltres. Vostè manifesta que hi ha una dificultat de tot el Consell per entendre aquesta informació. A mi vostè no m'ho ha preguntat mai si jo tinc dificultat per entendre aquesta informació, no? Amb el qual ja em sorprèn que vostè ho manifesti d'aquesta manera. En tots els respectes li he de dir.

Per altra banda, jo també vaig entendre que hi havia una predisposició del Govern, en aquest cas representat pel ministre de Finances, de parlar i en la mesura del que fos possible, que aquesta informació vingués d'aquesta manera i no representés un trasbals, així seria.

Jo crec recordar que vaig fer una pregunta en aquest sentit, i la contesta que se'm va donar, va ser que, bé, que se'n podia parlar i que es podia resoldre d'aquesta manera. És clar, en aquest cas, i normalment li porto la contrària, Sr. Vicenç, si acostumo a fer-ho, atacant el fons de la qüestió, aquesta vegada no ataco el fons de la qüestió. Perquè lamentablement el desconec. Ataco la forma. Vostè no ens ha proposat mai a nosaltres, com podia ser aquesta informació. Vostè ho podia haver fet, i la proposició podia haver entrat conjuntament, i potser l'haguéssim acceptat.

Per altra banda, jo no sé les implicacions que aquesta demanda d'informació representa per al Ministeri de Finances. No sé si és possible o no obtenir-la com vostè la demana. No sé si és un trasbals molt gran, si representa una carga de feina molt grossa, si hi ha problemes informàtics al darrera de tot això? I davant d'aquest fet, nosaltres no podem, en aquest cas, votar la seva Proposta favorablement.

D'altra banda, sí que li proposo, perquè podem fer-ho a través d'una proposició, que analitzem el tema conjuntament i fem una demanda. I que aquesta pot ser acceptada.

Però lamento dir-li que en aquest cas no la votarem a favor. Ho sento.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Sr. ministre m'havia demanat la paraula. Hi ha alguna objecció per part dels grups parlamentaris.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic, invoco l'article 66, el qual em permet referir-me a l'article 132 de les propostes d'acord i a les mocions, el Govern no té la paraula.

El Sr. síndic general:

Demana si hi havia alguna objecció, només calia...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Li dic que sí.

El Sr. síndic general:

Si hi ha alguna objecció no donarem la paraula al Govern, no hi ha cap problema.

Continuariem, doncs, amb el torn del grups parlamentaris.

Sr. Vicenç Alay pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, aquest desarreglament que el Govern havia demanat la paraula, precisament és el que dóna sentit a la formulació, Sr. Serra, que hem fet nosaltres en aquest tema. Si es llegeix l'article 132, que es referia el meu company Jaume Bartumeu, les mocions difereixen de les propostes d'acord, perquè entronquen directament, vénen menades, -com diu textualment el Reglament-, per una pregunta. O sigui, no es tracta aquí, com es podia haver tractat en el cas que hagués sigut una proposta d'acord d'arribar a un previ posicionament amb el conjunt de grups. Aquí del que és tracta és de formular una pregunta, escoltar, -per això no té sentit fer-ho-, escoltar la posició del Govern en aquell moment, i arrel del que es va debatre, i la posició del Govern, si no ha canviat, la conec perfectament, i a demés, ja he dit abans ens havien fet el favor de fer cas de la nostra demanda fins i tot abans que es substanciés aquesta moció, doncs, s'escoltava en aquell moment la posició del Govern, i a partir d'aquell moment es feia una moció el dia següent. Malament es podia fer un consens, i a demés que no és la voluntat del Reglament en aquest cas, el dia següent es presentava la moció. Precisament perquè es manifestessin els consellers generals. I ho posa. Llegeixi's l'article 132, ho posa molt clarament. I és un article curtet, a demés.

Jo he de dir, primer de tot, que vull agrair el sentit del vot que ha manifestat CDA + Segle XXI. Ens sembla que estem parlant d'una qüestió, si no es vol polititzar en el sentit negatiu d'aquesta paraula, si no es vol polititzar estem davant d'una qüestió purament instrumental. I jo no puc entendre, i no és

per portar-li la contrària perquè vostè i jo tinguem una particular debilitat per aquest tipus de discussions, però jo no puc entendre massa la seva posició. Va quedar clara quina era la posició, Sr. Serra, la posició del Govern, o jo vaig entendre que va quedar clar, i em sorprèn que vostè, que és del grup parlamentari de la majoria, és a dir, he d'entendre directament relacionat amb aquesta, senyors que s'asseuen aquí, que és el seu Govern, no tinc, no conec a hores d'ara quina és la posició del Govern sobre aquesta matèria. No pel que es va dir en el debat, sinó per la relació que he d'entendre que existeix entre vostès.

O sigui que dit això, jo li he de dir que en seguirem parlant; davant de la moció només hi ha una resposta, s'accepta o no s'accepta, i més endavant jo no dubto de la bona voluntat del Govern que ja es va expressar i que això tindrà la resposta positiva que ja he començat a veure amb aquesta tramesa que s'ha dit abans.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

A veure, començaré per contestar-li un tema de la relació. La relació pot ser cordial, però jo entenc que aquests temes no s'han de resoldre per relació, sinó que s'han de resoldre per manifestar postures i que en aquest cas el ministre manifesti quina és la posició clara del Govern perquè ho pugui sentir tothom. No vull tenir el privilegi de tenir la relació de la informació. Considero que la informació l'han de dir a tots, i la millor manera de tenir-la és que se senti en aquesta Cambra. No és bo que només la rebi jo aquesta informació.

Bé, jo he pogut repassar l'acta, i jo de l'acta del Consell de preguntes, no em surt, no en trec la conclusió clara que això sigui possible. Jo, vostè la té com jo, i en fi, hi ha frases clares. És clar, i cito el Ferran Mirapeix en aquell dia: "És clar que estem parlant aquí del disseny d'un nou programa informàtic que ens permeti fer tot això. I diu que si això és possible es farà." Doncs, jo desconec si això és o no és possible. Per tant, entengui que jo no puc prendre una decisió sense aquest coneixement.

D'altra banda, jo mateix vaig fer la pregunta i se'm va contestar en aquell moment això, que el ministre estava al servei del Govern i en la mesura del possible

això es contestaria. Però Sr. Vicenç, li estic dient, no estic contestant el fons de la pregunta, estic contestant la forma. Vostè no ens ha consultat, no ens ha preguntat, no ens ha dit si ens estava bé, no ens ha dit si volíem una altra columna. Perquè vostè parla d'una columna... i no podem aportar idees nosaltres en aquest sistema de presentació d'informació?

Ho sento, Sr. Vicenç, jo crec que sóc prou clar, vostè pren una decisió unilateral en aquest tema, diu que són tots els consellers que no ho poden entendre. Jo miri, jo la informació l'entenc. És clar, ho sento.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Serra.

Ha demanat la paraula el Sr. Vicenç Alay, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

A veure, és difícil de prometre, però em sembla que serà la meua última intervenció, en aquest cas. No vull entrar en un debat.

A veure, Sr. Jaume, ja que tenim el perfil cordial, miri, un dia ho vaig dir, hi ha la mateixa distància d'aquí allà, que d'allà aquí. Quan nosaltres presentem una moció, jo dono per fet que... -però no vull pressuposar com tenen les relacions amb el seu grup, més igual, si les volen publicitar o no-, però jo dono per fet que vostès parlaran amb el grup parlamentari, els hi explicaran el què, i el no què. I en tot cas, amb aquesta familiaritat que queda constància, doncs, suposo que no hi havia cap problema perquè vostè m'hagués demanat a mi, de dir, escolta, això que et sembla tal i qual, i no hi hagués, -li asseguro-, hagut cap problema per part nostra, no de revisar-ho, perquè ja estava escrit, però de parlar de quines esmenes, que hi cabia la possibilitat, podien plantejar vostès aquí, no?

O sigui, que a partir d'aquí ja li he dit que no penso tornar a contestar. Està sobre la taula, i espero que la resposta sigui positiva, i res més, ja en seguirem parlant.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, passaríem directament a la votació.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
M. I. Sra. Eva García Pastor : No
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No
M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Són, 14 vots a favor, i 13 en contra.

El Sr. síndic general:

Molt bé, a la vista del resultat, doncs, queda aprovada la Proposta.

No havent-hi cap més punt a l'ordre del dia, només desitjar-vos un bon cap de setmana, i s'aixeca la sessió.

(Són les 17.30h)